

Den: .....

# NEDĚLE

16.00

Tak a je to tady! Úplně nejvíc NEJLEPŠÍ den! Tohle bude tak naprosto úplně MEGA ÚŽASTICKÉ, že se to dostane do *Ptačí knihy rekordů* jako vtípek, který jednou pro vždycky ukončil vtípkování. Tak se na to těším, až skoro nedýchám, natož abych mluvila. Ale vážně, deníčku, tohle bude lepší než:

- a) To, jak jsem spolkla dvacet sedm Dahliiných tryskáčových bonbónů a prosvištěla kolem ostrova čtrnáctkrát během tří minut. Willow se z toho tak zamotala hlava, že strávila další den v posteli. No a taky ten puch byl dost úchvatný, jestli víš, co tím myslím. No ale JÁ se pobavila.
- b) To, jak jsem na houpačku namazala super lepkaovou pryskyřici, takže se tam Gale přilepila na celé dvě hodiny. No, když se nad tím zamyslíš, tak si za to mohla sama, protože lezla, kam neměla. Vážně nevím, proč to Willow tak naštvalo. Vždyť

na ten kus gumy mohla být přilepená ONA... I když mít přímo před oknem kvílející Gale asi může jít TROŠILINKU na nervy. Ale i tak to za to stálo, no ne?

- c) To, jak si Stella přála bydlet v Zimním království, a tak jsem celý její dům na stromě natřela super kluzkým slizem, aby tam z toho měla kluziště, a to se vážně povedlo! No jak jsem asi měla tušit, že to bude držet tak dlouho, a že bude bruslit na ocasních pírkách ještě celý týden?
- d) A dokonce ještě LEPŠÍ, než jak jsem se tehdy schovala Willow do čepice a vyskočila ven zrovna, když dodělávala nejdůležitější kousek na našem skupinovém portrétu. Dobře, sice kvůli tomu musela ze Stelly udělat obří monstrum s dvěma hlavami a Dahlia vypadala spíš jako jedno z prasat, ale byla to FAKT legrace! Teda aspoň já a Luca si to myslíme. Každopádně tentokrát z toho bude celá banda naprosto vedle. Vlastně se budou stopro SMÁT NA PLNÉ ZOBÁKY, jestli to tak můžu říct.

Tak jo, drž mi palce, milý deníčku. Ne, že bych to teda potřebovala. Vždyť já jsem Poppy, Ostrovní královna vtípků, Veleskvělá vtípálka osobně. Co by se ASI TAK mohlo pokazit?

POPPY,  
KRÁLOVNA  
VTÍPKŮ →



17.00

No, zdá se, že hodně. Jako MEGAMOC hodně. Proste si představ tu nejvíc NEJMEGAVELIKÁNSKOU věc, kterou dokážeš. A pak to vynásob čtyřma. A to

bude pořád jenom PŮLKA všeho toho, co se právě naprosto dokonale pokazilo.

Ach jo, deníčku, ani ti to nemůžu dopodrobna popisovat, takže ti jen řeknu tohle – celá hromada věcí je rozbitá, Stella a Willow spolu nemluví a Dahlia říká, že už se v životě nesmím na její zkumavky ani PODÍVAT.

Ale co je nejhorší, zakázali mi vtípkovat až do příští neděle. To je celý týden! A to je celá VĚČNOST. No jak se mám asi vůbec zabavit, když nesmím vymýšlet ani malilinkatý vtípek nebo dva? Stella řekla, že už moje vtípky snášeli dost dlouho a je na čase, abych si uvědomila, že se všechno netočí jen kolem mě. A já jí na to odpověděla, že to nedělám pro sebe, ale pro NĚ. Jenže ona pak začala vypočítávat, jak jen tento měsíc kvůli mým vtípkům přišla o čtyři lžice, má rozbitý skateboard a růžovou skvrnu na stěně tam, kam dopadla moje moučná bomba, která prostě NEJDE dolů, takže ona zrovna šťastná není.

Navíc Dahlia už má dost toho nekonečného virálu, a jak má asi vymyslet něco tak GENIÁLNÍHO,

jako kolo nebo krájený chleba, když má pořád migrénu? A Willow zase říká, že i když mě zbožňuje víc než měsíc a hvězdy dohromady, mám občas „tendenci svou touhou po rozruchu narušovat biorytmy křehkého ekosystému ostrova“ a tomu vlastně ani jako NEROZUMÍM. No aspoň Lucovi to přišlo vtipné! I když popravdě řečeno, tomu přijde vtipné úplně všechno.

No asi má Stella pravdu. Občas, ale jenom OBČAS, se vtípky trochu vymknou z křídla. Ale i tak, copak by nestačilo, kdyby mi Stella přikázala celý den umývat nádobí, nebo zasypat nějaké prasečí díry, nebo mi zabavila paličky na buben? No, ty mi vlastně stejně zabavila, ale kdyby mi nezakázala celý týden dělat vtípky, mohla bych si místo nich třeba něco „půjčit“ od Willow nebo Dahlie. Vždyť jsem se sto tři a třicetkrát omluvila (Dahlia to počítala), ale ani to Stellu nepřesvědčilo.

Tohle NENÍ FÉR. Jako říct mi, abych nevtipkovala, je jako říct Dahlii, aby NEPŘEMÝŠLELA, nebo Stelle, aby NEZPÍVALA, nebo Willow, aby nedělala všechnu tu ziliardu věcí, které dělá. Nebo prasatům,

aby NEJEDLA, nebo Gale, aby SE NEDÍVALA DO ZRCADLA. A to jako vážně?

Je to dokonce horší, než když jsem si tehdy rozbila činely a namísto nich musela používat plastové talíře, které vážně nezní stejně, ať si Willow říká, co chce.

A když jsem si jednou myslela, že jsem ztratila Lucu v kráteru sopky, potom co jsem ho vystřelila z praku a pak jsem ho čtyři hodiny hledala (nakonec se ukázalo, že sopku krásně přeletěl a vrátil se do svého domku, kde v klidu hrál Ptáčku, nezlob se).

A tehdy, když jsem OMYLEM vyhodila svůj vlastní dům do vzduchu a musela bydlet u Dahlie, zatímco mi ho opravovala. To by nebylo tak hrozné, až na to, že Dahlia MEGA mluví ze spaní A převaluje se v posteli. Dvanáctkrát jsem spadla na zem a nakonec jsem si ustlala v největším bubnu, kde spím až doteď, ale i tak mě to totálně ŠTVALO. Teda ne tak moc jako dneska.

Dnešek je naprosto bez pochyb UPLNĚ NEJVÍC NEJHORŠÍ DEN. Tohle je tak MEGAMOC STRAŠ-

NÉ, že to musí určitě být KONEC SVĚTA. Buď to, anebo se mi to jen zdá. Jo, to bude ono. Není přece možné, aby se něco tak MEGA TRAGICKÉHO doopravdy dělo a právě mě. Takže já teď půjdu pěkně do postele a až se zítra ráno vzbudím, bude všechno zase jako obvykle. A já, Poppy, Královna vtípálků, se zase pustím do svých obvyklých žertíků...

